

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 63Cb/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118370844
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Holečková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118370844.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudkyňou JUDr. Katarínou Holečkovou v právnej veci žalobcu Asociácia vonkajšej reklamy, so sídlom Trenčianska 705/55, 821 09 Bratislava, IČO: 30 809 819, právne zast. HUTTA & PARTNERS s. r. o., so sídlom Bezekova 3225/13, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 51 284 871, proti žalovanému VEGO MARKETING s. r. o., so sídlom Zvolenská cesta 29, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 45 672 695, právne zast. JUDr. Natália Kubáňová, advokátka, so sídlom Alžbetínske námestie 1203, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 50 038 362, o zaplatenie 749,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 749,20 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej istiny od 04. 10. 2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobou doručenu na upomínací súd domáhal voči žalovanému úhrady istiny 749,20 Eur s príslušenstvom. Žalobca je pritom záujmovým združením vlastníkov reklamných stavieb, o čom predložil súdu Výpis z registra záujmových združení. Potom v súlade s ust. § 88 ods. 7 Stavebného zákona, bol žalobca oprávnený podať ohlásenie príslušným stavebným úradom na odstránenie nepovolených reklamných stavieb a ak stavebný úrad dospeje k záveru, že reklamná stavba je skutočne nepovolenou reklamnou stavbou, tak vydá združeniu súhlas na jej odstránenie, a to na náklady jej vlastníka. Potom v súlade s ust. § 88 ods. 8 Stavebného zákona, združenie má právo požadovať od vlastníka nepovolenej reklamnej stavby náhradu nákladov, ktoré vynaložil na jej odstránenie. Mesto Zlaté Moravce, ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods. 1 Stavebného zákona, vydalo dňa 13. 11. 2017 súhlasy na odstránenie dvoch nepovolených reklamných stavieb vo vlastníctve žalovaného, a to pod sp. zn. XXXX/XXXXX/XXXX - N.. a sp. zn. XXXX/XXXXX/XXXX - N... Na základe týchto súhlasov žalobca reklamné stavby vo vlastníctve žalovaného odstránil, prostr. externého dodávateľa, ktorému následne uhradil sumu 749,20 Eur. Dňa 25. 09. 2018 žalobca vystavil faktúru č. 11/2018 v danej sume so splatnosťou 5 dní, ktorú doručoval žalovanému. Tento ju prevzal dňa 28. 09. 2018, pričom splatnosť faktúry nastala dňom 03. 10. 2018. Z dôvodu neuhradenia predmetnej faktúry sa žalobca následne domáhal úhrady dlžnej istiny s príslušenstvom v zmysle podanej žaloby. K žalobnému návrhu pripojil Výpis z registra záujmových združení vlastníkov reklamných stavieb vedeného Ministerstvom dopravy a výstavby SR, súhlasy Mesta Zlaté Moravce citované v žalobe, faktúru č. 11/2018.

2. Upomínací súd vydal pod č. k. 20Up 970/2018 - 22 zo dňa 28. 11. 2018 platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal odpor v zákonnej lehote. V ňom namietal zápis žalobcu do Registra záujmových združení vlastníkov reklamných stavieb vedeným Ministerstvom dopravy SR, keďže mal za to, že do

tohto zoznamu bol zapísaný protiprávne. Súdu žalovaný potvrdil, že bol účastníkom tohto konania, v ktorom podal námietky Mestu Zlaté Moravce, ktoré stavebný úrad neakceptoval a následne vydal súhlas s odstránením reklamných zariadení vo vlastníctve žalovaného. Namietal, že uvedené súhlasy nemajú podstatné náležitosti vyžadované Správnym poriadkom. Namietal postup Mesta Zlaté Moravce pred vydaním súhlasu, a to, že nevykonalo ohliadku podľa ust. § 88 ods. 1 písm. b) a § 88a Stavebného zákona. Žalovaný rovnako namietal, že v rozhodnutí nie sú uvádzané skutočnosti, ktoré boli podkladom pre jeho rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a aké použil úvahy pri právnych predpisoch, na základe ktorých vydal rozhodnutie. Rovnako žalobca bez toho, aby žalovaného vyzval k odstráneniu, resp. oznámil za aké ceny bude reklamné zariadenie odstránené, bez vyzvania odstránil na základe vydaných súhlasov predmetné reklamné zariadenia žalovaného. Vystavenú faktúru žalobcom neuznáva, keďže ju považuje za navýšenú a žiadal predložiť faktúru od žalobcu, na základe ktorej túto sumu uhradil. Následne tvrdil, že sám žalobca má postavené na tých istých miestach, kde nezákonným spôsobom odstránil reklamné zariadenia vo vlastníctve žalovaného svoje vlastné reklamné zariadenia. Následne žiadal preskúmať platnosť a zákonnosť rozhodnutia Mesta Zlaté Moravce. V prílohe podania pripojil fotodokumentáciu o reklamných zariadeniach žalovaného a fotodokumentáciu o stave, v akom prevzal zničené reklamné zariadenia. Tiež predložil Ústavnoprávne posúdenie dopadov zákona Národnej rady SR č. 293/2014, ktorým sa doplnil Zákon č. 50/76 Z. z. v predmetnej veci.

3. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril tak, že žalovaný spochybňuje nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny výlučne pomocou právne irelevantných tvrdení. Namiesto toho, aby žalovaný využil právne prostriedky na to určené, o ktorých rozhoduje výlučne správny súd podľa Správneho súdneho poriadku, tak žiada od civilného súdu, ktorý koná podľa CSP, aby prekročil svoju právomoc a vykonával právomoc správneho súdu podľa Správneho súdneho poriadku. Rovnako žiadal civilný súd, aby preskúmal zákonnosť zápisu Ministerstva dopravy a výstavby SR do Registra záujmových združení vlastníkov reklamných stavieb, vykonaného podľa Stavebného zákona, ako aj zákonnosť právoplatných a vykonateľných súhlasov Mesta Zlaté Moravce o odstránení nepovolených reklamných stavieb, ktoré boli vydané tiež podľa Stavebného zákona. Súd žiadal, aby na irelevantné tvrdenia žalovaného neprihliadol a v odôvodnení rozsudku ho poučil, že mal možnosť podať podľa Správneho súdneho poriadku voči Mestu Zlaté Moravce správne žaloby, proti jeho právoplatným a vykonateľným súhlasom o odstránení nepovolených reklamných stavieb, ako aj mal možnosť brániť voči Ministerstvu dopravy a výstavby SR podľa Správneho súdneho poriadku proti zápisu združenia žalobcu do Registra záujmových združení vlastníkov reklamných stavieb. Tvrdenia žalovaného v odpore považuje za právne irelevantné pre dané konania, absolútne nepravdivé, účelové a ničím nepodložené tvrdenia. Tieto sú v absolútnom rozpore s právnou úpravou Stavebného zákona a neobstáli by ani v konaniach pred správnym súdom podľa Správneho súdneho poriadku, keďže súhlasy Mesta Zlaté Moravce, ako aj zápis žalobcu do Registra záujmových združení vlastníkov reklamných stavieb sú v absolútnom súlade so Stavebným zákonom. Súdu predložil faktúru so všetkými prílohami, ktorou podnikateľ L. K. vyúčtoval svoju odmenu za odstránenie celkovo 5 nepovolených reklamných stavieb na území Mesta Zlaté Moravce vo vlastníctve žalovaného, pričom v rámci nich odstránil aj 2 nepovolené reklamné stavby žalovaného, ktoré sú predmetom tejto žaloby. Položky vo faktúre, ktoré sa týkali ich odstránenia žalobca označil v objednávke, ktorú doručil podnikateľovi a táto tvorila prílohu aj jeho faktúry. Žalobe z týchto dôvodov žiadal vyhovieť. Zároveň predložil citované dôkazy, faktúru L. K. č. 1801003 zo dňa 29. 06. 2018, vrátane príloh, ako aj faktúru žalobcu adresovanú žalovanému už skôr pripojenú. Z objednávky žalobcu adresovanej L. K., E. XXX/XA, Q. zo dňa 13. 06. 2018 zistil, že si u neho podľa § 129a Stavebného zákona objednáva odstránenie nepovolených reklamných stavieb, likvidáciu odstránených reklamných stavieb a odvoz zlikvidovaných odstránených nepovolených stavieb na uskladnenie na zberný dvor a určil lokalitu odstraňovania nepovolených stavieb Mesto Zlaté Moravce v počte 5 kusov, uviedol fakturačnú adresu žalobcu a súčasťou boli prílohy, a to súhlasy stavebného úradu v kópií a celková cena, počet a adresa reklamných stavieb. Z prílohy k objednávke súd zistil, že v nej označil i parcely a kataster, na ktorých sa nepovolené reklamné stavby nachádzali.

4. Žalovaný zotrval na svojich dôvodoch uvádzaných v odpore proti vydanému platobnému rozkazu aj v ďalšom vyjadrení k veci, pričom poukázal i na podané správne žaloby na krajské súdy, v ktorých namietal protizákonnosť a protiústavnosť uvedených ustanovení Stavebného zákona v časti vydávania súhlasov, ako aj k samotným zásahom do vlastníctva žalovaného inou osobou. Poukázal pritom na ust. čl. 13 a 20 Ústavy SR. Na základe týchto ustanovení mal za to, že uvedeným konaním žalobcu zasiahol do jeho vlastníctva bez vykonateľného zákonného rozhodnutia a boli porušené Ústavou garantované práva vlastníť a nakladať so svojim vlastníctvom. Tvrdil, že reklamné stavby žalobcu zničil, znehodnotil,

úmyselne odstránil spôsobom, aby ich žalovaný už ďalej nemohol použiť, pričom stačilo len povoliť pár skrutiek a tieto demontovať bez ich poškodenia. Žalovaný mal za to, že žalobca takto úmyselne spôsobil žalovanému škodu za účelom zbavenia sa konkurencie nekalým spôsobom. Z týchto dôvodov žiadal žalobu zamietnuť.

5. Keďže žalovaná strana na pojednávaní uskutočnenom dňa 06. 06. 2019 súdu začala poukazovať na nové okolnosti, na základe ktorých mala za to, že žaloba voči nemu je nedôvodná, vzhľadom i na predchádzajúce oznámenie mesta žalobcovi, že sa nejedná o reklamnú stavbu a aj napriek tomu došlo k jej odstráneniu žalobcom z inej parcely, než na odstránenie ktorej mal súhlas a poukazoval i na cenu zariadenia 1.600,- Eur za 1 ks, vznikla žalovaná strana v konaní vzájomný nárok voči žalobcovi na náhradu škody vo výške 3.200,- Eur. Keďže žalovaný na svoje tvrdenia nedisponoval listinnými dôkazmi, súd určil žalovanému v súlade s ust. § 181 ods. 4 CSP, lehotu na ich doloženie, ako aj doplnenie skutkových tvrdení. Žalovaný tak učinil podaním vzájomnej žaloby, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalobcu uhradiť sumu 2.410,- Eur, z titulu zodpovednosti za spôsobenú škodu. Na svoje tvrdenia predložil i faktúry ohľadne vynaložených nákladov na vyrobenie 4 kusov reklamného zariadenia vyrobených spoločnosťou HYDROSTAV Steel s.r.o., Trnava. Rovnako predložil i oznámenia o oprávnenom umiestnení prenosného reklamného zariadenia zo dňa 06. 07. 2017 a 20. 06. 2017, ktorých náklady na odstránenie požaduje žalobca uhradiť žalovanou stranou v zmysle podanej žaloby. Rovnako predložil Protokol o prevzatí demontovaných reklamných stavieb v počte 5 kusov i s príslušnou fotodokumentáciou. Predložil i doklad od spoločnosti, ktorú oslovil v spojitosti s cenovou ponukou na demontáž reklamných zariadení v Meste Zlaté Moravce, ktorou preukazoval primeranú výšku nákladov na odstránenie takýchto stavieb.

6. Žalobca nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou neuznal a žiadal ju vylúčiť na samostatné konanie. Súd po vyjadrení žalovaného uznesením, vydaným dňa 22. 01. 2020, vylúčil vzájomnú žalobu žalovaného na zaplatenie sumy 2.410,- Eur na samostatné konanie. Na najbližšom pojednávaní konanom dňa 21. 05. 2020 žalovaný predložil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/101/2018, v zmysle ktorého boli zrušené súhlasy Mesta Zvolen s odstránením reklamnej stavby žalovaného a poukázal na obdobnosť postupu Mesta Zlaté Moravce pri odstraňovaní stavieb vo vlastníctve žalovaného. Žalobca k tejto skutočnosti namietal, že rozhodnutie Mesta Zlaté Moravce z 13.11.2017 nebolo napadnuté žalovanou stranou správnu žalobou a preto je stále platné a z neho má súd vychádzať. Žalovaný následne poukázal i na ďalšie konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 9C 15/2019, v ktorom sa rieši odstránenie ďalších reklamných stavieb vo vlastníctve žalovaného žalobcom a ktoré rovnako odstraňoval rovnaký subjekt objednaný žalobcom. Keďže proti rozhodnutiu prvej inštancie v danom konaní žalovaný podal odvolanie, spis sa nachádzal od novembra 2019 na Krajskom súde v Banskej Bystrici a preto strany sporu zhodne na návrh súdu súhlasili s odročením pojednávania za účelom vyčkania na rozhodnutie KS v Banskej Bystrici ohľadne podaného odvolania žalovaným v konaní 9C 15/2019.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní 15Co 151/2019 - 196 zo dňa 13. 05. 2020 rozsudok okresného súdu vydaného v konaní 9C 15/2019 - 131 zo dňa 07. 06. 2019 potvrdil a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%. Súd len konštatuje, že v konaní 9C 15/2019 žalobca voči žalovanému požadoval zaplatenie sumy 1.164,80 Eur s príslušenstvom, ako náklady, ktoré vynaložil v spojitosti s odstránením nepovolených reklamných stavieb vo vlastníctve žalovaného na základe vydaných súhlasov stavebného úradu, a to Mesta Zlaté Moravce. Uvedené súhlasy vydalo dňa 13. 11. 2017, rovnako, ako súhlasy Mesta Zlaté Moravce, na základe ktorých žalobca odstránil nepovolené reklamné stavby žalovaného a ktorých náklady sú i predmetom konania 63Cb 36/2019 a ktoré tiež boli predmetom rovnakej objednávky. Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí 15Co 151/2019 v bode 3., 5., 6. svojho rozhodnutia zo dňa 13. 05. 2020 skonštatoval aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie predmetnej žaloby, keďže tunajší súd nie je oprávnený v civilnom konaní preskúmať správnosť zápisu žalobcu do príslušného Registra záujmových združení vlastníkov reklamných stavieb vedenom Ministerstvom dopravy a výstavby SR, pričom zo žiadnych dôkazov nevyplývalo tvrdenie žalovaného, že žalobca bol do registra zapísaný nezákonne. Takisto potvrdil, že žalobca vykonal odstránenie reklamných stavieb po doručení súhlasu príslušného stavebného úradu s odstránením reklamnej stavby v súlade s ust. § 88 ods. 8 Stavebného zákona, pričom ex lege vzniká právny nárok združenia požadovať od vlastníka nepovolenej reklamnej stavby náklady vynaložené na jej odstránenie. Takto vznikol právny vzťah medzi združením a vlastníkom odstránenej nepovolenej reklamnej stavby a teda i pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná. V bode 5. tohto rozhodnutia

Krajského súdu v Banskej Bystrici bolo konštatované, že prílohou každého samostatného súhlasu je príloha, a to označenie a miesto reklamnej stavby navrhovanej na odstránenie s opisom druhu a miesta reklamnej stavby, fotografiou reklamnej stavby a jej zameraním na katastrálnej mape. Žalobca potom následne na základe vydaných súhlasov Mesta Zlaté Moravce prostredníctvom tretej osoby odstránil nepovolené reklamné stavby presne špecifikované v rozhodnutiach mesta, ako stavebného úradu. Ak žalovaný nebol spokojný s vydanými súhlasmi, mohol sa obrátiť na správny súd a domáhať sa ich preskúmania v správnom súdnictve. Zároveň potvrdil právo na zaplatenie fakturovanej sumy aj s príslušenstvom. Súd rovnako konštatuje v danom konaní, že i v konaní vedenom na tunajšom súde pod č. 9C 15/2019 sa žalovaný bránil rovnakými námietkami, ktoré následne konkretizoval i v odvolaní, ktoré odvolací súd nepovažoval za dôvodné na to, aby predmetné rozhodnutie zrušil, resp. zmenil. Naopak, Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, nezistil vytýkané pochybenia tunajšieho súdu, poukázal, že tunajší súd vec správne skutkovo a právne posúdil, keď žalobe vyhovel v celom rozsahu. Stotožnil sa i s dôvodmi, ktoré uviedol tunajší súd v odôvodnení rozhodnutia a na tieto odkázal. Rovnako mal za to, že tunajší súd sa so všetkými námietkami, ktoré namietal počas konania i v dovolaní náležite vysporiadal. Z tohto dôvodu rozhodnutie tunajšieho súdu v konaní 9C 15/2019 potvrdil.

8. Na základe týchto skutočností potom žalobca žiadal vyhovieť žalobe v celom rozsahu i v tomto konaní a neprihliadnuť k obrane žalovaného. Žalobca žiadal pritom súd, aby i v danom konaní rozhodol obdobne, ako v konaní 9C 15/2019 vedenom na tunajšom súde.

9. Podľa § 88 ods. 7 Zákona č. 50/1976 Z. z., povolenie stavebného úradu sa nevyžaduje na odstránenie reklamnej stavby, ktorá je postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť, alebo v rozpore s ním, ak ohlásenie odstránenia stavby podal vlastník pozemku alebo stavby alebo osoba, ktorá má iné práva k pozemku alebo stavbe [§ 139 ods. 1 písm. a) až c)], a títo nedali právo inej osobe uskutočniť reklamnú stavbu na svojom pozemku alebo svojej stavbe alebo záujmové združenie vlastníkov reklamných stavieb registrované podľa tohto zákona. Stavebný úrad

a) ak vlastník reklamnej stavby nie je známy, vydá osobe, ktorá podala ohlásenie odstránenia stavby súhlas s odstránením reklamnej stavby do 30 dní odo dňa podania ohlásenia,

b) ak vlastník reklamnej stavby je známy, stavebný úrad ho vyzve, aby do 15 dní odo dňa doručenia výzvy preukázal, že mal oprávnenie na uskutočnenie reklamnej stavby na pozemku alebo na stavbe, kde je umiestnená, a že je zhotovená v súlade s podmienkami podľa tohto zákona. Ak vlastník reklamnej stavby v určenej lehote nepreukáže, že mal oprávnenie na uskutočnenie reklamnej stavby alebo že stavba je zhotovená v súlade s podmienkami podľa tohto zákona, stavebný úrad do 30 dní odo dňa márneho uplynutia lehoty vydá osobe, ktorá podala ohlásenie odstránenia stavby súhlas s odstránením reklamnej stavby.

10. Podľa § 88 ods. 8 Zákona č. 50/1976 Z. z., vlastník pozemku alebo stavby, záujmové združenie vlastníkov reklamných stavieb registrované podľa tohto zákona alebo osoba, ktorá má iné práva k pozemku alebo stavbe [§ 139 ods. 1 písm. a) až c)], je oprávnená po doručení súhlasu stavebného úradu s odstránením reklamnej stavby odstrániť reklamnú stavbu na náklady vlastníka reklamnej stavby.

11. Podľa § 129a ods. 1 Zákona č. 50/1976 Z. z., register záujmových združení vlastníkov reklamných stavieb je elektronickou evidenciou záujmových združení právnických osôb, ktoré majú v predmete činnosti presadzovanie spoločenskej zodpovednosti ako predmetu verejného záujmu, ktoré majú záujem byť účastníkom v konaní, v ktorom sa nariaďuje odstránenie nepovolenej reklamnej stavby; je súčasťou informačného systému. Registrácia je dobrovoľná.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná v celom rozsahu a preto jej vyhovel tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

15. Súd mal za to, že žalobca je aktívne legitimovaným a aktívne legitimovanou stranou sporu, keďže je záujmovým združením vlastníkov reklamných stavieb v zmysle § 129a Stavebného zákona. Register uvedených záujmových združení vedie Ministerstvo dopravy a výstavby SR a na jeho stránke je zverejnený zoznam týchto záujmových združení. Súd preto vychádzal z predpokladu, že ak žalobca do tohto registra bol príslušným ministerstvom zapísaný, spĺňa zákonom vyžadované predpoklady na tento zápis. Zo žiadnych dôkazov nevyplýva tvrdenie žalovaného, že žalobca bol do registra zapísaný nezákonne. Súd mal teda preukázanú aktívnu legitimáciu žalobcu, ktorý požadoval predmetnou žalobou doručenou na tunajší súd uhradenie nákladov, ktoré vynaložil za odstránenie nepovolených reklamných stavieb vo vlastníctve žalovaného, a to vrátane príslušenstva.

16. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, výpisom z Registra záujmových združení vlastníkov reklamných stavieb, súhlasmi Mesta Zlaté Moravce s odstránením nepovolených reklamných stavieb zo dňa 13. 11. 2017 pod sp. zn. XXXX/XXXXX/XXXX - N. a XXXX/XXXXX/XXXX - N., vrátane príloh, faktúrou č. 11/2018 zo dňa 25. 09. 2018, spolu s objednávkou č. AVR, sprievodným listom z 25. 09. 2018 a doručenkou, Ústavnoprávnym posúdením dopadov Zákona č. 293/2014, ktorým sa mení a dopĺňa Stavebný zákon predloženým žalovaným, faktúrou č. 1801003, objednávkou zo dňa 13. 06. 2018, prílohou k objednávke adresovanej podnikateľovi L. K., Q., písomnými vyjadreniami strán sporu, ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, na základe ktorých zistil nasledovné.

17. Žalobca, ako záujmové združenie vlastníkov reklamných stavieb podľa § 129a Zákona č. 50/1976 Z. z., je oprávnený podávať príslušným stavebným úradom ohlásenia na odstránenie nepovolených reklamných stavieb. Žalobca následne po doručení súhlasu stavebného úradu je oprávnený takúto nepovolenú reklamnú stavbu odstrániť, a to na náklady vlastníka. Žalobca na základe súhlasov Mesta Zlaté Moravce odstránil dve nepovolené reklamné stavby vo vlastníctve žalovaného, pričom za ich odstránenie zaplatil externému dodávateľovi sumu 749,20 Eur, ktorú uvedenému dodávateľovi i uhradil. Následne faktúrou č. 11/2018 zo dňa 25. 09. 2018 žiadal tieto náklady uhradiť žalovaným. Svedčia o tom vydané súhlasy Mesta Zlaté Moravce s odstránením nepovolenej reklamnej stavby zo dňa 13. 11. 2017 pod vyššie uvedenými spisovými značkami, ktorých prílohou bolo označenie a miesto reklamnej stavby navrhovanej na odstránenie, objednávka žalobcu adresovaná L. K. zo dňa 13. 06. 2018 na odstránenie nepovolených reklamných stavieb (č.: AVR-11obj./2018), prílohou k objednávke a samotnou faktúrou č. 1801003 zo dňa 29. 06. 2018, splatnou dňa 13. 07. 2018 v sume 1.914,- Eur, z ktorej požaduje uhradiť žalobca len alikvótnu časť v sume 749,20 Eur za odstránenie dvoch reklamných stavieb vo vlastníctve žalovaného, v ktorých zároveň zahrnul i náklady na dopravu a uskladnenie na zbernom dvore. Z prílohy k objednávke súd zistil, že sú tu zahrnuté i reklamné stavby, ktoré mali sa nachádzať na S. V. na pozemku s parc. č. E., reg. „L.“, XXXXX/X v kat. ú. T. Z. a na R. V. na pozemku s par. č. E., reg. „L.“, XXXX, v kat. ú. T. Z.. Sú to parcelné čísla, ktoré sa zhodujú s parcelnými číslami uvedenými v súhlasoch vydaných stavebným úradom. Žalovaný pritom nekonkretizoval vo svojich podaniach, na základe čoho považuje faktúru za navýšenú. Súd síce nepopiera, že žalovaná strana predložila ponuku dodávateľa all4energy s. r. o., Poniky z 25. 06. 2019, ktorou síce preukazoval náklady na demontáž reklamnej plochy, ktorá sa však nezhoduje s informačnou plochou podľa súhlasov Mesta Zlaté Moravce v zmysle vydaných súhlasov. Táto plocha bola od 3 m² do 20 m². Z tohto ani ceny za demontáž takého zariadenia nemožno porovnávať s cenou podľa predloženej faktúry žalobcom. Súčasťou uvedenej faktúry nie sú ani náklady za uskladnenie na zbernom dvore tak, ako to bolo v danom prípade. Súd následne konštatuje, že žalovaný predkladá len cenovú ponuku bez toho, aby na základe nej odôvodnil, ktoré položky z faktúry namietá. V súlade s ust. § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností pritom nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Súd preto považoval žalovaným predložený listinný dôkaz za irelevantný a keďže listinnými dôkazmi predloženými od žalobcu mal výšku nákladov za odstránenie nepovolenej reklamnej stavby vo vlastníctve žalovaného za preukázanú, túto sumu následne súd priznal žalobcovi v plnej výške. Súd pritom poukazuje ohľadne námietky vznesenej žalovaným v konaní týkajúcej sa nezákonnosti rozhodnutí vydaných v správnom konaní, ktorými sa zaoberal tunajší súd i v konaní 9C 15/2019 v odôvodnení rozhodnutia vydaného dňa 13. 05. 2020 a s ktorými sa stotožnil i Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku pod sp. zn. 15Co 151/2019 - 196 zo dňa 13. 05. 2020, na ktoré závery tunajší súd rovnako odkazuje. Súd len konštatuje, že žalovaný v prípade nespokojnosti s vydanými súhlasmi stavebného úradu ohľadne odstránenia nepovolenej reklamnej stavby sa mohol obrátiť žalobou na správny súd a domáhať sa ich preskúmania v správnom súdnictve, čo ohľadne vydaných súhlasov, ktoré

sú predmetom tohto sporu neurobil, čím si sám zavinił, že súd v danom konaní bol povinný vychádzať z právoplatného rozhodnutia Mesta Zlaté Moravce, ktorým dal súhlas k odstráneniu nepovolenej reklamnej stavby vydaného dňa 13. 11. 2017.

18. Keďže žalobca si k žalovanej istine uplatnil aj príslušenstvo k pohľadávke, a to úroky z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej istiny od 04. 10. 2018 až do zaplattenia a tento si uplatnil v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v súlade s týmito ustanoveniami súd priznal i tento nárok žalobcovi tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia.

19. O trovách konania tunajší súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %, keďže bol úspešný v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia vo vyhotovení dvojmo alebo ústne do zápisnice prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.